

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az igazságügyi vita.

Pécs, 1898. március 2.

Tegnap nagy hirtelenséggel befejezték az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalását s az egész négy napos igazságügyi vita alatt a semminél alig valamivel többet hallottunk igazságszolgáltatásunk viszonyairól beszélni, mert az egész vitát a sajtóügyi rendelet dominálta. Távol legyen tőlünk, hogy ennek fontosságát és aktuális voltát kétségbe vonjuk, de emellett talán mégis talán megérdemelték volna egyéb igazságügyi kérdések is a figyelmet és vitatást.

Hogy lett volna elég anyag, a miről vitatkozni lehetett volna, azt bőven igazolja az igazságügyminiszternek tegnapi beszéde, a melyben az általános igazságügyi viszonyok vázolásával iparkodott bizonyítani, hogy igazságügyünk az ő minisztersége alatt mekkorát haladt. Fennen eldicsekedett vele, hogy az ő minisztersége korszakára esik, hogy az irásbeliség történelmi joggá változott, mert az ő minisztersége alatt lépett életbe a sommás szóbeli eljárás és fog életbe lépni az új büntető perrendtartás, az ő idejére esett a házassági jog és az örökösödési eljárás életbelépte is stb.

És mindezt a miniszter a saját érdemének hirdette, egyenesen mesének bélye-

geztvén azt a feltevést, mintha ő elődjétől gazdag örökséget vett volna át. Csak az a szerencséje a szegény Szilágyinak, hogy mindenki tudja, miszerint a sommás szóbeli eljárásról szóló törvény és a házassági törvény már régen a törvénytárban pompázott, mikor Erdély tőle az igazságügyi tárcát átvette, s hogy a büntető perrendtartás és az örökösödési eljárás körül sem volt Erdélynek más szerepe, mint hogy keresztvízre tartotta őket, mert bizony ezeket a javaslatokat is már készen találta Szilágyi távozásával.

Sőt talált ott egyéb javaslatokat is, a melyeken még most is rágódnak. Így az általános polgári perrendtartás javaslata is készen volt már Szilágyi alatt s Erdély három év alatt még annyira sem vitte, hogy azt a törvényhozás elé terjeszthette volna, pedig ennek a törvénynek meghozatala előtt csakugyan merész mese arról beszélni, hogy Magyarországon az irásbeliség történelmi joggá változott.

Melyek hát azok a nagy igazságügyi alkotások, a melyek Erdély világraszóló agyában fogamzódtak meg? Nos, hát mondjuk, a büntető eljárási törvény életbeléptetéséről, meg az esküdtszékek szervezéséről szóló törvények; persze ezek sem abban az alakban kerültek bele a törvénykönyvbe, mint azokat Erdély megkoncipiálta, mert — hogy mást ne említsünk — az

igazságügyminiszter első javaslatában az esküdtszékek hatásköre úgy volt kontemplálva, hogy az esküdtszékek hatásköréből gondosan elvonassék minden büntetendő cselekmény, a melynek csak a legtávolabbról is politikai színezete van, s csak az ország jogászközönségének általános felháborodása kényszerítette javaslatának megváltoztatására. Az esküdtszékek szervezésénél azonban keresztülment az ő dicső eszméje, a mely az esküdteknek önkényes kiválogatásában csucsosodik ki s a mely alkalmas lesz arra, hogy az esküdtszéki eljárás soha a nép véérébe át ne menjen.

Hogy egyéb igazságügyi bajaink orvoslására mit tett, vagy mit szándékozik tenni ennek a fontos tárcának mostani jeles vezetője, az kitűnik az ő tegnapi beszédéből, de olyan világításban, a melylyel nem nagy oka van dicsekednie.

Arra a panaszra, hogy telekkönyveink még mindig rendezetlenek, utalt a miniszter a betétszerkesztési, kiigazítási és örökösödési törvényekre, a melyek a telekkönyvek állapotát fokozatosan javítják, de egy szuszra mindjárt a betétszerkesztés felfüggesztését helyezte kilátásba. Eddig is az volt a panasz, hogy a betétszerkesztés csigalassusággal halad s most ezen a bajon azzal akar segíteni Erdély, hogy ezt az új rendszerű telekkönyvi munkát egészen megállítja s helyette a régi telek-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szeretett és szenvedett.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

„Üljön közelebb Kálmán“ mondá félig elhaló hangou.

„Igy ni, hajtsa fejét ide, a párnára, az enyém mellé, ne féljen úgy tőlem“, szolt és egy erőltetett mosoly mult el ajakán.

Nagyot sóhajtott szegény mintha életének egész történetét akarná ebbe az egy sóhajba önteni; nem voltam képes a szemembe tóduló könyeket visszaszoritani, sirtam. Arcomat elfordítottam, hogy ő ne vegye észre szememben a könyeket; de ekkor már késő volt. Észrevette; rám hajtá gyönyörű fejét és azután ő is sirt; átkarolt finom kezecskéivel és így zokogtunk, míg végre ő csendes álomba merült.

Aludt mélyen; hadd aludjék gondolám, mialatt jól letakartam, azután az éjjeli szekrényen fekvő kis könyvet vettem a kezembe, a melyen „Naplóm“ felirat volt. Amig felébred, tán átolvashatom, gondoltam.

II.

Szerettem; hogy hogyan, azt csak egy nő tudja, a ki igazán és szenvedélyesen tud szeretni. Így szerettem én. Ki volt sze-

relmem tárgya, nem fogom megmondani soha, mert ő maga sem tudja, hogy szerettem. Büszkeségem nem engedte, hogy tudassam vele, hanem vártam, hogy ő omoljék lábaim elé; de csalódtam.

Az idő mult, a nyarat az esős ősz, azt pedig a hideg tél váltá fel. Minden reményt feladtam, hogy őt valaha birhassam; kerültem a találkozást vele; gondoltam, tán így valahogy kimosom emlékéit keblemből; de ez sem sikerült, midőn észre vettem, hogy idegenkedem tőle, ő is kerülni kezdett és így még ritkábban találkoztunk.

Bensőmben nagy harc folyt; keblem sokkal gyengébb volt, mintsem azokat a szenvedélyeket, melyeket az idő multával visszafojtani akartam benne, elbirta volna és nem volt még elég bánatom, hanem még egy nagyobb csapásnak is kellett érnie atyám hirtelen elhunytával.

Alig, hogy visszajöttünk a temetőből, én és szegény anyám, már is jöttek a hitelezők, hogy elvigyék mindenünket. Mit is tehattünk volna egyebet, mint hogy elhatároztuk, hogy bemegyünk a városba lakni, ott hagyva mindent a hitelezőknek, csupán a legszükségesebbet vivén magunkkal.

Ugy is tettünk.

Nehezen váltam meg attól a helytől, a melyhez boldog gyermek éveimnek emlékei fűznek; de nem volt hátra egyéb tenni való. Benn a városban egy uri családnál, mint nevelő, kaptam állást, de fizetésem oly cse-

kély volt, hogy éjjel is kellett otthon dolgoznom, a varrógépnél, hogy csak valamiképp megélhessünk. Anyámat idővel annyira megviselték a gondok, hogy nemsokára ágyba kellett feküdnie és így nekem le kellett köszönnöm nevelőnői állásomról, hogy drága anyámat kellőképp gondozhassam és ápoljam. Szegény nem soká vette igénybe gyermeki önfeláldozásomat: egy reggel halva találtam őt ágyában.

Egyszerűen bár, de saját költségemen temettettem el szegény jó anyámat, kivel egyuttal utolsó jóltevőm is elhalt. Az élet rám nézve csak egy oázis nélküli sivataggá lett. Kerülöm az embereket és mindenkit, ki eszembe juttatná egykori jóléteimet. Óh, ha atyám tudná, mi történt velünk!

Csak egy kívánságom van nekem és azután nem bánom, megyek oda, drága anyám mellé, csak Kálmánt szeretném még egyszer látni, kit még most is szeretek,

III.

Ez volt az ő élettörténete. Mennyi szenvedéssel irattak ezek a sorok elejétől végig. Szeretett és szenvedett és zugolódás nélkül megelégedett azzal a sorssal, a mely neki adatott.

És ha meggondolom hogy ennek a balsorsnak én vagyok az oka. Óh, ha tudtam volna, ha csak álmodhattam volna is, hogy ő szeret; de őh már vége mindennek, itt a rosszat már nem lehet jóra fordítani többé. Hanem

könyvek kiigazítására veti magát. Modern rendszerű telekkönyvek alkofása helyett az elavult rendszer foltozgatásában találja tehát minden ambícióját. Valóban hozzá méltó merész koncepció!

De menjünk tovább. Ujabb törvénykezésünk az igazságszolgáltatás súlypontját a járásbíróóságokra helyezte át, tette pedig ezt azért, hogy a jogkereső közönség minél közelebb találja meg a jogügyeinek elintézésére hivatott bíróságokat. Ennek az elvnek természetes következménye, hogy a járásbíróóságok szaporittassanak, azok területei minél kisebb körökre szorittassanak. Erdély azonban e helyett csak a már meglevő bíróságok személyzetét szaporítja, úgy hogy igen sok járásbíróóság apparatusa vetekedik a törvényszékek személyi létszámával, de annak az ügyesbajos félnek most is csak napi járó földet kell beutaznia, hogy bíróságára találjon. Belátja ennek helytelen voltát a miniszter s igéri is, hogy oly helyeken, hol egy tisztességes személyzetből álló bíróságot igénylő forgalomra van kilátás, járásbíróóságot szervez, de mindjárt hozzáteszi, hogy ezzel azonban most szünetelni kell rövid ideig. Nembe, ez is jellemzi az önértékes és céltudatos államférfiut?

A büntető törvénykönyv hiányainak pótlására már Szilágyi alatt elkészült a javaslat, be is lett terjesztve a törvényhozás elé — s most hogyan állunk vele? Erdély tegnap elmondta, hogy a beterveztett javaslatot visszavonta, újra átdolgoztatta s most revízióra vár. Hát ugyan kívánhatna-e valaki többet egy Erdélytől?

Polgári törvénykezésünk a lehető legzavarosabb képet nyújtja; az ügyek egy részében érvényesül a modern szóbeliség és közvetlenség, másik részében pedig az elavult írásbeliség uralkodik. Ugyanaz a bíróság egyik napon szóbelileg tárgyal, a másikon pedig ítélik periratokból soha nem látott felek és jogképviselők ügyei-

talán mégis! És egy gondolat villant meg agyamban.

Oda rohantam ágyához és ime ő már tágra nyílt szemekkel keresett engem.

— Óh, hogy itt vagy még Kálmán! Jer! borulj nyakamba; hisz ugy szeretlek, mint régen; még ezerszer jobban! Mondd szeretsz? Csak ez az egy az, a mi meggyógyíthat.

— Imádlak — és megöleltem a szegényt.

— Igazán szeretsz? . . . Óh, Kálmán mintha újra tavasz volna . . . Tudod, mint akkor.

— Csókolj meg még egyszer; nem bírok saját szemeimnek hinni!

Most pedig kérlek, menj ki, a mig én felöltözködöm. Már egészen egészséges vagyok. Most akarok csak élni, mert téged bírlak és boldog leszek. De menj ki, kérlek, édesem, mert fel akarok kelni!

IV.

Felkelt. Első kívánsága volt, hogy az ablakhoz vezessem és mennyre megijedt, midőn a vastag hórétegeket látta az utcán. Hiszen ő már azt gondolta, hogy itt a tavasz és ismét csalódott.

Azután leültettem, mert panaszkodott, hogy egy kissé rosszul érzi magát. Végre annyira rosszul lett megint, hogy vissza kellett fektetnem az ágyba. Átfogtam a drága teher és karjaimmal emeltem be az ágyba, minthogy ereje annyira elhagyta, hogy arra maga nem volt képes.

ben, a mi persze a különböző rendszerek ellentétes elveinek összezavarására, helytelen alkalmazására vezet.

Ennek az orvoslására már négy év előtt elkészült az általános perrendtartás javaslata, mely a szóbeliséget minden peres ügyre kiterjeszti, de Erdély már három éve őrzi ezt a fiókjában s a törvényhozáshoz való beterveztését még most is csak igéri.

Az ügyvédi rendtartásról szóló törvény elhibázott voltát a kormány két évtized előtt beismerte, a váltakozó miniszterek ismételten terjesztettek elő javaslatokat, melyek egyéletrős, tekintélyes jogvédőkart lettek volna hivatva megteremteni, de a miniszterekkel együtt javaslataik is letűntek a napirendről. Husz év óta azonban mégis mindig kísért az ügyvédi reform tervezete s így az igazságügyi budget tárgyalása idején már husz év óta mindig kijelenti az igazságügyi miniszter, hogy az ügyvédi rendtartás javaslatát még az év folyamán betervezti.

Ezen a jól kitaposott ösvényen haladt tegnap Erdély is hasonló ígéretével s így kilátásunk van rá, hogy az ügyvédi reformot nemsokára — az utódja is közeli kilátásba fogja helyezni.

Nos hát, ugy-e nemcsak 8—10 évvel ezelőtt volt sürgetni és panaszolni valónk az igazságügy terén, mint ezt Erdély tegnap a sürgetések és panaszok elmaradása által bátorítva hangoztatta.

Ipartestületi betegsegélyző pénztár.

Méltán várható volt, hogy a betegsegélyző törvény életbe lépte óta eltelt öt év alatt a megállapodott taglétszámhoz képest berendezkedett pénztárak nyugodtan szentelhetik magukat ez üdvös intézmény békés fejlesztésének. Országszerte azt tapasztaljuk azonban, hogy

Láttam, hogy orvosért kell küldenem. Kimentem, hogy a cselédet orvosért küldjem.

Midőn visszatértem a szobába, ő már aludt. Sőt már az orvos is megérkezett és ő még mindig aludt. Az orvos megvizsgálta, kérdésekre, hogy felgyógyul-e, azt felelte: nemsokára nem fog többé szenvedni; most még egyszer fel fog ébredni, de azután ismét elalszik — örökre.

Mélyen lesujtottak az orvos szavai. Némán ültem helyemen, lesve keblének emelkedését, hogy lelegzik-e még; mig én saját lélegzetemet visszatartottam, hogy fel ne ébredjen és kívántam, bárcsak örökké tartana egy-egy perc.

Néma csend. Csak az éjjeli lámpa vetett halvány fényt a haldoklóra és sápadt arcát még sápadtabbá festé.

Egyszerre megmozdul ő; felemelkedik, mintha védekezne. Igen védekezett a halál ellen. Azután szeméit kimereszté, mintha át akarná pillantani még egyszer életének egész multját.

— Kálmán, szeretlek! — sikoltott fel és egy lassu hörgéssel visszazuhant az ágyba és elaludt örökre.

V.

S aztán eltemettük. Én megsirattam, siratom ma is. Hiszen ő azok közé tartozott, a kik kevesen vannak és kiknek élettörténete e három szóból áll:

-- Szeretett és szenvedett!

Adler Ernő.

szeparatistikus törekvések, itt-ott egyéni speciális óhajok megvalósítására irányuló törekvés folytonosan új pénztárak létesítését célzó mozgalmat kelt.

Pécsen is, hol a bányatársuladán kívül jelenleg már 7 betegsegélyző pénztár működik, felszínre került az ipartestületi pénztár terve.

Tagadhatlan, hogy az igazgatási költség a pénztáraknál általában a miniszterium által elrendelt könyvvezetési és nyilvántartási rendszer folytán, mely alól a pénztárak fokozatosan menekülni igyekeznek, aránylag még drága. A miniszterium adatai szerint az igazgatási költség legkevesebb a gyári pénztáraknál, mivel a könyvvezetést a gyártulajdonos saját költségén köteles ellátni, azután második helyen a kerületi pénztáraknál; legköltségesebb az igazgatás éppen az ipartestületi pénztáraknál, melyek teljesen hiteles adatok szerint tagjaik számára való tekintetből is a legerőtlenebbek. A segélyezésre a kerületi pénztárak országos átlagban a tagjárulékoknak 76%-át, a pécsi kerületi pénztár a mult évben 80%-át, míg az ipartestületi pénztárak csak 74%-át képesek fordítani.

Az igazgatást felette megrágitja a pénztárak sokféle neme, mit a pécsi pénztárak adatai is igazolnak. Pécsen — a társuladát és gyári pénztárakat mellőzve — a 4 pénztárnak van mintegy 4800 tagja; a pénztárak kiadnak lakbérre 600 frtot, tisztviselők és szolga fizetésére 4880 frtot, fűtésre, világításra, felszerelésekre 500 frt megtakarítható összeget. A 4 helyett egy pénztár létezése esetén a 4800 betegség ellen biztosításra kötelezett tagu pénztár adminisztratív költsége lenne: lakbérre 300 frt, fizetésekre, tekintve, hogy a pénztári tisztviselők ragályozásnak is ki vannak téve s nyugdíjalapjuk nincs, 2600 frt, hozzá számítva a fűtési, világítási s felszerelési megtakarítható költséget. Ma tehát a pénztárak különfelesége miatt több mint kétezer forint vonatik el a munkások segélyezési céljától. Hihető-e most már az, hogy még egy új pénztár létesítése esetén a pécsi pénztáraknál az igazgatási költségek apaszthatók lesznek? Hiszen az első berendezkedés is rengeteg pénzbe kerül, melynek terhét a már működő pénztárak 3—4 év alatt alig tudták letörleszteni.

Új pénztár alakítása ma már a berendezett pénztári viszonyok közt csak a munkaadók nagyobb megterhelését jelenti ugy a régi pénztárakra, mint az újra, mely csakhamar teljesezésbe megy a járulékkulcs szükséges felemelése által. Mert nagy tévedés s a pénztári viszonyokkal való teljes tájékozatlanság ismérve az, hogy majd az ipartestületi pénztárhoz mindazon ipari segédmunkások tartozni fognak, kik képesítéshez kötött ipart üző munkaadónál vannak alkalmazva. Számos munkaadó megmarad a kerületi pénztárnál, melynek fent kell állani, mert e pénztár nélkül számos biztosításra kötelezett pénztári tag valamely pénztárhoz való tartozása lehetetlenné lenne téve s számos olyan munkaadó, kikre az ipartestületi pénztár számít, a törvény és miniszteri rendelet határozottan tiltó rendelkezése mellett oda nem tartozhatik.

Nagy csalódás éri az ipartestületi pénztár megalakításán fáradozókat azon hiedelmökben, mintha a munkás az ipartestületnél történt bejelentés alkalmával azonnal az ipartestületi pénztárba is bevehető lenne. Ebbe a munkaadónak is van egy kis beleszólása, ki azon pénztárhoz jelenti majd be munkását, a hová ő akarja. De meg az a pénztárba való bejelentés nem is megy olyan nagyon egyoldalulag. A munkaadónak a bejelentési ivet sajátkezüleg alá kell írni, mert különben hogy veszi be a pénztár nemfizetés esetén az ezt elmulasztó munkaadótól a tagjárulékot? Vagy az ipartestületi pénztárnál nem kell majd fizetni tagjárulékot, vagy nem lesz hátralék, mi pedig a pécsi kerületi pénztárnak a mult évről csupán Pécsről több mint 1600 frt volt.

Az ipartestületi pénztár megalakításának csak egy elfogadható indokát ismerjük. A pénz-

tári viszonyok akként fognak alakulni, hogy az ipartestületi pénztár mellett a pécsi cipész és csizmadia pénztár feloszlik, melytől minden tagot átvesz; az általános munkás betegsegélyző pénztártól, melynek felette sok önkéntes tagja van, annyi tagot fog átvenni, hogy e pénztár is nagyon meggyengül s rövid idő múlva szintén feloszlik, mert tulnyomó önkéntes tagokkal pénztárt fenntartani nem lehet. A kerületi pénztár pedig berendezkedik a megkevesbedett taglétszámhoz s a törvény értelmében fentáll továbbra is. Ha ez az indoka az ipartestületi pénztár megalakításának, vagyis a munkaadók és munkások érdekében a pénztárak létszámának apasztása, úgy az eszmét részünkről is némileg életrevalónak kell tartanunk.

H i r e k.

Pécs, 1898. március 2.

Farsangi utóhangok.

A sötét éjben karonfogva haladnak hazafelé a férj és feleség. Azonban minden bevett szokás ellenére nem a nő támaszkodik az erősebb fél karjára, ellenkezőleg ő iparkodik annak tántorgó lépteit lehetőleg egyenes irányban vezetni.

Az idő már reggel felé jár, a gázlámpák nagyjából el vannak oltva, csak kuriozumként világít még egy-egy nevezetesebb helyen felállított. Így a városháza előtt is világosság dereng az éjben s a poszton álló rendőr álmosan nézi a sötétből kibontakozó páros emberi alakot, a mint imbolygó léptekkel közelnek feléje.

Ugyanakkor a másik utcából is közelnek néhány alak; még nem lehet kivenni, hogy hányan vannak, de hangos beszédük, egy-egy elkezdett s ismét félbehagyott dal, már a láthatáron kívül hirdeti jöttüket, s előre tudatja azt is, hogy azok egy boros asztal mellett töltött éj után iparkodnak haza, — ha ugyan haza akarnak menni.

A városházzal szemben levő sarkon összetalálkoznak a házaspár és a fiatal emberek. Az egyik jókedvű ifju megirigyelte a polgártársat, hogy az karonfogva ballaghat haza, míg neki egyedül kell csuszálnia a sima aszfalton. Oda akar szegődni hozzájuk harmadiknak.

Persze protestáltak ellene úgy az asszony, mint a férj s ez utóbbi hangosan adott kifejezést megbotráncolásának, úgy, hogy a rend éber őre indítatva érezte magát a közbelépésre.

Mi lesz már itt. Hallgasson el!

De nem hallgatok biz én, mit akar az az ember az én feleségemmel; majd megmutatom én. . . .

Ha nem lesz csendben mindjárt bekisérem.

Hát kíséren, bemegyek én, hanem jöjjenek azok is, épen azt akarom, hogy igazságot tegyenek a dologban, morogta a polgártárs és meg is indult a nyitott kapunak, karján vezetve feleségét s egy darabig követték a többiek is, kíváncsian nézve, hogy ugyan mi lesz már a dolog vége.

Hanem egyik az ut közepén, másik a kapualjban, az utolsó pedig a lépcsők aljánál fordult vissza, úgy, hogy mikor az inspekciós élé értek, csak a házaspár és a kíséző rendőr maradtak.

A nagyhangú polgártárs megcsóválta a fejét s csendesen szólal meg:

Ejnye, ez nem jól van.

Hát mi nincs jól, kérlek tőle.

Nincsenek itt azok, a kik az utcán a feleségemhez akartak szegődni, pedig ugyan csak szeretném őket látni.

Azon lehet segíteni, majd megidézünk őket, addig csak aludják ki magukat.

És néhány nap múlva együtt voltak a torony alatt a nagyhangú polgártárs és a jókedvű fiatal emberek. Várták míg rájuk kerül

a sor. Lassankint beszédbe elegyedtek s azt mondja a most már csendes beszédű bácsi:

Ugy néztem akkor reggel, hogy ketten is oda akarnak szegődni az asszonyomhoz, pedig hát látom, hogy az az ur, a kit én ketőnek néztem, csak egy.

Az illető visszaszól: én meg két asszonyt láttam akkor s azt gondoltam, hogy az a kit megszólítok, nem a maga felesége.

Ma már igazán restelem is a dolgot, ilyen kázust csinálni abból az esetből. Hiszen már másnapra úgy elfelejtettem, hogy csak az idézés juttatta megint az eszembe. Mit gondol az ur, nem jobb volna kiegyezni?

Én nem bánám; hát aztán mibe?

Egy barátságos kézszerítésbe.

És a mikor bemennek a kapitány elé, mosolyogva kéri mindketten:

Hagyjuk az egészet úgy a hogy van, régen volt az, még a farsangban, ha már itt a bőjt, legalább annak a jól eltöltött éjszakának ne legyen bőjtje.

Napirend 1898. március 3-án.

Naptár: csütörtök, márc. 3. — Róm. kah.: Kunigunda. — Prot.: Kunigunda. — Görög-kelet. (febr. 19.) Arkip. — Zsidó: Adar 9. — Nap két 6 óra 22 perckor; nyugszik 5 óra 30 perckor. — Hold két délben; nyugszik 3 óra 44 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet: 0 5 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint szele, enyhe idő várható.

Vendéglősök ipartársulatának közgyűlése d. u. 2 órakor a Vigadóban.

Heringlakomák a Petőfi-vendéglőben és az Uj-sörgyárban.

Színház: »Közönyt közönnnyel«, vigjáték.

— (Negyvennyolc jubileum a.)

Március 15-dikének ötvenedik évfordulóját Pécs város polgársága a nagy nap emlékéhez méltó hazafias ünneppel üli meg. A Pécsi Polgári Daloskörrel karöltve március 15-én este 8 órakor nagyszabású ünnepet rendeznek, melyen lesz alkalmi beszéd, szavaltat és a Polgári Daloskör fog több hazafias énekszámot énekelni, utána pedig bankett lesz. Az ünnep rendezőségének elnökéül, úgy az ünnepi beszéd és szavaltat tartására városunk vezérő férfiái közül kérnek fel többeket s így az ünnep erkölcsi sikere előre is méltónak ígérkezik a nagy nemzeti ünnep ötvenéves jubileumához. Az ünnep részletes programját legközelebb közöljük, addig is felhívjuk olvasóink figyelmét az ünnepre, negyvennyolc jubileumának ünnepére, melyet minden magyar megünnepel!

— (Bucsu Zavaros Pétertől.)

A városi tisztviselői kar ma délelőtt féltizenkét órakor bucsuzott el Zavaros Péter, nyugalomba vonult árvaszéki elnöktől. A tisztikar Majorossy Imre polgármester vezetése alatt az árvaszéki elnöki szobában kereste fel Zavaros Pétert, a ki előtt a polgármester szép szavakban festette a tisztviselőtársak érzelmét a bucsuzás pillanatában. Megható szavakban emlékezett meg a nyugalomba vonuló elnök érdemeiről s arról a patriarkális, atyai vonzalomról, melyet részéről tisztviselőtársai mindenkor tapasztaltak. A beszédre Zavaros Péter meghatottan válaszolt, a bucsuzók lelkébe ható szavakkal, klasszikus idézetekkel erősítve egyszerű, de igaz lélekről tanuskodó szavait. A beszéd könyvet csalt a tisztviselők szemébe s magasztos emlékezetü marad a bucsu ama pillanata, mikor az ősz Zavaros Péter és a polgármester megölelték, megcsókolták egymást, ezzel fejezve ki azt a tiszta baráti szeretetet, mely a bucsuzó agg tisztviselőt társaihoz fűzte. Zavaros Péter ezután sorban kezét szorított az összes tisztviselőkkel s a megható bucsutisztelgés végét ért.

— **(Egyleti közgyűlés.)** A pécsvidéki tanítónők egyesülete f. hó 5-én délután 5 órakor az egyesület hivatalos helyiségében (polg. leányiskola épülete földszint) tartja rendes évi közgyűlését.

— **(Vasuti hírek.)** Springfield Gyula, hivatalnok, a pécsi forgalmi főnökségtől Pécs állomásra, — Mikó Imre, bakóca-felsőmindszenti állomásfőnök és Beszeredy Ábel, baranya-szentlőrinci hivatalnok, kölcsönösen áthelyeztetek. Berkovics Bernát segédmérnök, a zágrábi üzletvezetőségtől a fuzinei osztálymérnökséghez helyeztetett át; végül Fleischl Manó segédmérnök, a zágrábi üzletvezetőség pályafentartási és építési II. osztályába osztott be.

— **(Haydn Oratoriumának)** folyó hó 9-diki előadásán a szólóénekesek a következők lesznek: Taky Gyula (Simon bérlő), Schneider Istvánné urnő (Simon leánya az I. és II. részben), Thaller Gusztávné urnő (Simon leánya a III. részben), Taky Gyuláné urnő (Simon leánya a IV. részben) és Hoffer Károly (Anna völegénye). Az »Évszakok« négy része a Tavasz, Nyár, Ősz és Tél s résztvesznek az előadásban a »Zenekedvelők Egyesülete«, a »Pécsi Dalárda« és a »Műkedvelő Énektársaság« tagjai, úgy Christoph Tódor vezetése alatt a 44-ik gyalogezred zenekara, összesen száz énekes és hetven zenész. Helyárok: párholy 12 frt; földszinti ülőhely 3 frt; emeleti zártsték I. és II. sorban 80 kr., a többi sorokban 50 kr., földszinti állóhely 50 kr., karzat 20 krajcár. A tiszta jövedelem a népkönyha javára fordítatik.

— **(Tüzek.)** Papp János, vasasi lakosnak, a község határában fekvő pajtája február 27-én éjjel 11 órakor, eddig ismeretlen okból kigyulladt és takarmányneműekkel lévén tele, csakhamar lángokban állott az egész épület. Dacára a szélcsendnek és az oltásra siető lakosság iparkodásának, semmi sem volt megmenthető az épületből, melynek leégése által a tulajdonos körülbelül 150 frtnyi kárt szenvedett. — Marci János, mocsoládi lakosnak, az istállója lett a napokban eddig még ismeretlen okból keletkezett tűz prédájává. A leégett épület 200 forintba volt biztosítva. — Nádasdon is tűz volt a minap. Schulz János, ottani lakosnak a présháza égett le. A kár 200 forint körül van, mert a présházban hordók és egyéb gazdasági eszközök is bentégtek. A kár azonban megtérül, mert a présház biztosítva volt. — Kohn Lipót, dóbróközi lakosnak a házában szintén tűz támadt a napokban. Mire észrevették, már annyira elharapózott, hogy nem lehetett lokalizálni és így az egész tetőzet leégett. A kár 200 frt körül van, a mi azonban megtérül, mert biztosítva volt. — Végül Schwars Gábor, pinchehelyi lakosnak a háza is leégett. A kár itt is megtérül, mert az épület biztosítva volt. Mindeme tüzek keletkezési okának kipuhatólása végett megindították a vizsgálatot, de hogy a tüzek miképp keletkeztek, egyik esetben sem lehetett megállapítani.

— (Névtelen feljelentő levelek.)

Némely ember a boszuálásnak azt a gyáva és alacsony utját próbálja meg, hogy a kiro haragszik, az ellen névtelen levelekben tesz feljelentést felebbvalójánál, ilykép igyekezvén a gyűlölt embernek ártani. Ilyen boszuálló ellenfelei lehetnek Pirkhoffer Gyula, kárász-

pusztai uradalmi intézőnek is, a kinek földesurához, *Biedermann* Rezsőhöz, naponkint érkeztek mostanában a névtelen levelek, melyeknek írói be akarták feketíteni az uradalmi intézőt. A földesur, természetesen, mitsem adott a névtelen levelekre, hanem feljelentette az esetet a csendőrségnek, a hol aztán megindult a nyomozás a névtelen levélírók feltalálása végett. Gyanuba is vettek két szolgálatból elbocsájtott embert, *Premion* Sebestyén, kárászpustai és *Pátyika* Mátyás, piskói lakost, de ezek tagadják, hogy a becsületsértő névtelen leveleket ők írták volna. Azonban igen gyanus, hogy a két ember, bár egymástól igen távol laknak, gyakran járt egymáshoz s most azt hiszik, hogy ilyenkor komponálták a rágalmozó leveleket. Egyelőre a szentlőrinci járásbíróság folytatja ellenük a vizsgálatot.

— **(Az ideai hadgyakorlatok.)** A közös hadügyminiszteriumban már kidolgozták az ideai fegyvergyakorlatok tervét, melyek alól nem egykönnyen mentik fel a tiszteket és hadapródokat, a kiknek a gyakorlatok alól való felmentési kérvényét azok a hadtestparancsnokságok fogják elintézni, melyeknek kötelekébe az illetők tartoznak. A felmentés az utasítás értelmében csak a legsürgősebb esetben adható meg, különösen áll ez a tüzérségi lövőgyakorlatokhoz berendeltre nézve. Más csapattestekhez is bevonulhatnak szolgálattételre az illetők, csak hogy ez iránti kérvényüket a hadügyminiszterhez intézzék. A megszállt tartományokban állomásozó csapatokhoz behívott tisztek és hadapródok Bosznia és Herzegovinába tartoznak bevonulni, a hol az 52-ik gyalogezrednek is állomásozik egy zászlóaljja. A császár-manőverek az idén Magyarország déli részén lesznek, melyben a budapesti hadtest s így a pécsi ezredek is résztvesznek.

— **(Pécsi tanuló győzelme.)** A Matematikai és Physikai Társulat évenként tanulóversenyt rendez érettségi vizsgálatot tett tanulók közt. Az ideai versenyre, melyet Budapesten és Kolozsvárt egyidejűleg tartottak, 69 versenyző jelentkezett, akik közt a második díjat elnyerte *Weisz* Lipót, ki tavaly tett a pécsi főreáliskolában érettségi vizsgálatot. A versenybizottság, melynek elnöke *König* Gyula, műegyetemi tanár volt, a „Math. és Phys. Lapok” legújabb számában közzétette jelentését, melyben következőképpen nyilatkozik győztes földinkről: A második díjat *Weisz* Lipótnak, a pécsi főreáliskola és megboldogult *Maksay* Zsigmond, majd *Heckinger* István tanár növendékének ítéli a bizottság, aki a második feladat megoldásában még többet is bizonyított, mint a mennyit a feladat követelt; de a harmadik feladatnál, bár ott is általánosabban fogalmazta a kérdést, a megoldás lehetőségének megállapításánál tévedett. Dolgozata matematikai tudásának és a feladatok megoldásában való ügyességének bizonyítéka. — Tehát egymásután másodizben a pécsi főreáliskola volt növendéke vitte el a math. és phys. társulat díját: tavaly tudvalevőleg *Visnya* Ernő nyerte el, aki most másodéves tanárjelölt; az idén meg *Weisz* Lipót, ki szintén tanári pályára készül.

— **(Ellopott pénz.)** *Wacsek* Károly, mohácsi lakos, négy forint hijján épen száz forintot tartogatott otthon a ládájában. Már

arra gondolt, hogy pár nap múlva kerek 100 forintja lesz, mikor egyszerre hazatérvén, otthon a ládáját üresen találta. Valami jómadár az ablakon át behatolt a szobájába és feltörvén a ládát, kivette abból az ott levő 96 forintot. A káros sietett a lopást feljelenteni a csendőrségnél és csakhamar el is fogták a betörőt *Wencl* József, sellyei lakos személyében, a kinél az ellopott pénzt még hiány nélkül meg is találták. Az elfogott betörőt átadták a mohácsi járásbírósnak.

— **(Községi bíróválasztások.)** A járáshoz tartozó községek egy része új bírakat választott a folyó évben. Legutóbb a múlt hó végén Málom községben *Horváth* István, Kőkényben pedig ifj. *Pavlovics* József választattak meg községi bírák. A választások *Vanniss* Sándor főszolgabíró vezetése alatt példás rendben folytak le.

— **(Betörési kísérlet.)** A dunagőzhajózási társaságnak Szabolcson fekvő élelmezési raktárába a múlt éjjel ismeretlen tettesek be akartak törni. Azonban a községi éjjeli-őr körútjában épen akkor járt arra és megjelenésével elijesztette a jómadarakat, kiket most a községi rendőrség és csendőrség erősen nyomoz és a megyei hatóság is intézkedéseket tett kézrekerítésükre.

— **(Értekezlet a szociálizmus ellen.)** A szociális mozgalmak ellensúlyozására a mohácsi járás körjegyzői *Szinkovich* Károly főszolgabíró elnöke alatt közigazgatási ülést tartottak Dunaszekcsőn, melyen a munkások és munkaadók közötti viszony szabályozásáról szóló törvény miként való végrehajtásáról tanácskoztak. *Szinkovich* főbíró a szociálizmus kérdését teljesen felölelő beszédben ismertette a szociális mozgalmak elfojtására irányuló eljárás mily módon való foganatosítását. Budapestről a múlt héten ismét több szociálista apostol járt Hercegmárok és Darázs községekben, ugyszintén *Frigyes* főherceg bellyei uradalmában a munkások fölbujtogatása végett.

— **(A Barcsi Chevra Kadisa)** alaptökeje szaporítására a Barcsi Casinó helyiségeiben f. hó 9-én zártkörű álarcos táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 frt. Csáládjegy 2 frt. Kezdeté 8 és fél óraker.

— **(Névmagyarosítás.)** *Müller* Miklós gyönki illetőségű ugyanottani lakos, valamint *kiskoru* Miklós, *András* és *Kálmán* gyermekei vezetéknevének „*Molnár*”-ra kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Az első fecske.)** Ez alatt a cím alatt majd minden esztendőben jelenik meg a lapok hasábjain egy kis rövidke hír. Nem szól ugyan a nóta a messze földről haza vándorló madarokról, melyeknek megjötte egyuttal a tavasz kezdetét, a természet újraébredését jelenti, hanem szól a Drávai hajózás újbóli megkezdéséről, azaz az első hajónak Barcsra való érkezéséről. Két hónapi pihenő után tegnap a Dunagőzhajózási társaság „*Szamos*” nevű vonatkozója megint föltűnt a láthatáron, magával hozva az első rakományt. Most már majd talán megint megindul egy kissé az oly sokáig szunnyadó kereskedelmi forgalom is; lesz megint keresete a szegény munkás népnek is, a mely bizony elég soká, éppen a legnehezebb időben, a télen át, sokszor volt kereset nél-

kül. Félő azonban, hogy az idén nem lesz oly nagy, oly erős a hajózási forgalom, mint volt a múlt tavaszkor, miután alig van mit szállítani.

— **(Álmában lopták meg.)** Ifju *Beck* József, vaszari lakos, két társával bejött Pécsre és itt egyik pálya-utcai korcsmában szállván meg, mint jó kocsihoz illik, az istállóban tért nyugalomra, a hol lovai is voltak. Az istállóban ott aludtak még *Kardos* Márton és *Pfai* Márton kocsisok is, a kik a korcsmáros szolgálatában állnak. Reggelre kelve, nem találta zsebében *Beck* József a tizenkét forint készpénzét, melyet valaki alvás közben ellopott tőle. Hogy ki volt a tolvaj, azt a rendőri nyomozás fogja kideríteni.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** *Tormási* János, naki lakos, duhaj kedvvel verte fel a falu éjjeli csendjét, mikor hazafelé tartott a korcsmából. Találkozott az utcán *Nagy* József bíróval, a ki csendességre intette, majd pedig elcsukással fenyegette, ha nem csendesedik. *Tormási* erre kést rántott elő és egy szurással szíven akarta szurni a bírót. Szerencsére a vastag téli ködmönön lecsuszott a kés és így a megszurtt ember megmenekült a haláltól. A gyilkossági kísérlet két szemtanu is látta s a tettes tagadásával szemben ezek bizonyítják a gyilkossági kísérlet elkövetését.

— **(Gyilkos bika.)** Baranya-Baánban halálosvégű szerencsétlenség történt a napokban. A község bikája megvadult és a csordás feleségét, *Gyukits* Milkát felöklelte s annyira összegázolta, hogy a szerencsétlen teremtést vértől csurogva szabadithatták meg tőle. Az összegázolt aszszony sebeibe bele is halt.

— **(Közegészségi felügyelő körútja.)** Somogy megyében a szigetvári és barcsi járás községeiben a múlt év végével teljesített egészségügyi vizsgálatok alkalmával, a vizsgálatot végrehajtott orvosok megállapították, hogy a trachomás betegek száma nagy mérvben megsaporodott. A belügyminiszter ennek folytán dr. *Feuer* Náthán egyetemi r. k. tanár és közegészségi felügyelőt a trachomával fertőzött *Drávamenti* községek megvizsgálására kiküldte. A trachomás betegek számának szaporodását annak tulajdonítják, hogy nyáron — mikor a gyógykezelés szünetel — a betegek nem fordítanak kellő gondot bajukra, s így ősszel azok is ismét betegek, kik az előző téli kezelés alatt már teljesen meggyógyultak, vagy nagyrészt javultak. A kiküldött felügyelő a múlt hét végén érkezett Barcsra, honnét körútját megkezdve, sorra vizsgálja a fertőzött községeket.

— **(Előmunkálati engedély.)** A kereskedelmi miniszter a magyar királyi államvasutak *Vinkovce* állomásától *Rokovci*, *Andriasevci*, *Cerna*, *Gradiste* és *Zupanje* irányában *Bosnjaki*-ig vezetendő keskenyvágányu gőzmozdonyu közuti vasutvonalra megadott előmunkálati engedély érvényét egy év tartamára meghosszabbította.

— **(Könyvelő-választás.)** A bonyhádi Kölcsonös-Segélyzőegyesületnél ma volt a könyvelő-választás. Az állásra egyhangulag *Waitzner* Józsefet, lapunk nyomdájának könyvelőjét választották meg.

— **(Kezdődik a sorozás.)** Megyénkben holnap (csütörtökön) kezdődik a sorozás Pécsváradon, hol a pécsváradai járás ifjait fog-

ják négy napon át vizitálni. A sorozó bizottság katonai része *Horváth Sándor* honvédőrnagyból, *Tóth István* honvédhadnagy segédtszobából, *Duralia Pál*, 52-ik gyalogezredbeli őrnagyból, *Tircka Károly* főhadnagyból és *Ross István* 19-ik honvédgyalogezredbeli ezredorvosból áll, polgári elnök pedig *Driesz Lajos*. A jövő héten a siklósi járás kerül sorra.

— **(Kinevezés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter *Raichl Károly* királyi mérnök és gőzkazánvizsgáló biztost három évi időtartamra a pécsi kazánfűtő és gőzgép-kezelő tanfolyam vizsgáló-bizottságának elnökévé, *Dischka Győző* főrealiskolai igazgatót és *Hankó Gyula* m. kir. államvasuti főmérnököt pedig ugyanazon időre ezen bizottság tagjaivá nevezte ki.

— **(Elfogott sikkasztó.)** *Blum Pál*, mágocsi székesmestertől, *Rosenberg Mór*, teveli születésű péktanonc, egy csomó pénz elikkasztása után megszökött. A szőkevény sikkasztót a csendőrség körözte és most el is fogta Kis-Vejkén és átadta a sásdi kir. járásbiróságnak.

— **(Keresd az asszonyt.)** Ez a sokat emlegetett mondás volt az oka annak a vérengzésnek, a mit Értényben *Sancl Dávid* elkövetett. Egy asszony miatt lobbant haragra a Horvát testvérek ellen s mikor velük az utcán találkozott, kést rántott rájuk és először Horvát Istvánt, azután pedig Horvát Jánost szurkálta össze. A megkéselt legények véresen tudtak előle menekülni s feljelentették a bíróságnál.

— **(Kedvezményes jegyek a tanulók részére.)** A *Haydn-oratórium* rendezőse, megemlékezve a tanuló ifjuság érdekében a tanintézetek vezetői és tanárai részéről a Verdi-Requiem múlt évi előadása alkalmával tanusított gondoskodásról, a március 9-én és 10-én itt bemutatandó Haydn-féle nagy Oratórium meghallgathatása végett félárnál is nagyobb kedvezményt nyújt az összes pécsi tanintézetek növendékeinek mind a két előadásra úgy ülő, mint álló helyekre nézve. A pécsi főrealiskola igazgatója, *Dischka Győző* már száz darab jegyet a vezetése alatt álló intézet tanulóinak részére el is vitetett. Ez az intézkedés igen dicséretre méltó, mert a klaszikus remekmű hatalmas benyomásai az ifjuság fogékony lelkületében maradandó emlékeket fognak hagyni a jövő időkre is.

— **(A legrövidebb hónap.)** Elmult a legrövidebb és legkomplikáltabb természetű hónap. Mert nehéz tudomány a kalendárium és sok fejtörést okoz a diáknak, míg megtanulja az örökkévalóság beosztásának minden csinját-binját. Különösen pedig február hónap furcsa változásai nehéz tudomány. Február tulajdonképpen huszonnyolc napos volna, de a szeszélyes kalendárium minden negyedik évben megtoldja a kurta hónapot egy kuszonkilencedik nappal, de minden századik év mégis csak megmarad huszonnyolcasra. A jelen év februárja csak kis huszonnyolcas februárocaska volt, a mely a tegnapi napon átadta már helyét a jól megtermett, harmincegyes márciusnak. Három nappal tehát

hamarabb jutott a gáziért epedő világ a kincshez, igen, de hajh! a — számlákhöz is . . .

— **(Dőry Andor váltóhamisítása.)** Nagy szenzációt keltett egy hóval ez előtt az a hír, hogy Dőry Andor zombai földbirtokos a szegzárdi takarékpénztárat 40.000 frttal, a szegzárdi takaré- és hitelbankot pedig néhány ezer frttal megkárosította. Ügyével a szegzárdi takarékpénztár hétfőn megtartott közgyűlésén behatóan foglalkozott. A közgyűlésen Dőry Dénes főrendiházi tag elnökölt. A részvényesek nagy számmal jelentek meg, a kiknek körében nagy izgalmat keltett az elvesztett 40.000 frt bejelentése. Az igazgatói bejelentésben részletesen elmondták, hogy mily raffinirozottsággal követte el Dőry Andor az okirathamisítást és a csalást, melynek kárát most a részvényesek kénytelenek elviselni. Dőry Andor ellen a szegzárdi takarékpénztár bűnvádi feljelentést tett a szegzárdi kir. törvényszéknél február hó 18-án, a mit a közgyűlés helyeslőleg vett tudomásul és Boda Vilmos országgyűlési képviselő felszólalására utasította az igazgatóságot, hogy a legszigorubb módon vezettesse a bűnvádi eljárást a csaló és okmányhamisító földbirtokos ellen, a ki úgy eltűnt, hogy sehohsem találják és hollétét még neje, született Tömöry Irma és egyetlen fia sem tudják. Némelyek szerint Amerikába vitorlázott, mások szerint pedig ott bujdosik valahol Tolnában a rokonainál. Annyi bizonyos, hogy nagy érdeklődéssel néznek a kriminális ügy elé, melynek végtárgyalásakor több tanut is ki fognak hallgatni. A szegzárdi takarékpénztár

a mindennapi élet ezer példájából hogy a szenvedély, a féltékenység mily hihetetlen tettekre ragadják az embereket? A férj a feleségét öli, a szerető a kedvesét . . .

— Igaz! felelte *Nikoláj*, öntudatlanul, magával ragadván őt a grófnő mély meggyőződése. Jól ismerte a grófnő jellemét, hogy ne kételkedjék őszinteségében és tudta, hogy mindig megingathatatlan maradt, ha igazában vélte magát.

— **Kegyelmes asszonyom**, maga jegyezte meg, hogy sok egyebet hallott és olvasott e dologról, folytatá *Nikoláj*. — Sokkal biztosabban ítéletet alkothat az ember a tényekről, ha az indító okokat, az ezerféle finom nuanceot megfigyelheti, a melyeket másképp fel sem foghatunk, ha nem saját tüllünkkel halljuk és saját szemünkkel látjuk.

A bojár nő kifejezte elégedettségét, hogy *Napoktin* is osztja nézetét és aztán folytatá megszakított elbeszélését:

— **Miután** forró homlokomat a viharban, mely még mindig nem engedett, lehűtöttem és megkísérlettem kusz gondolataimat ismét rendbe szedni, beléptem egy templomba, mert szükségét éreztem, hogy Isten segítségét kérjem és megvizsgáljam lelkiismeretemet. Vajon a bíróhoz forduljak és úgy büntessék-e? Lelkiismeretem azt felelte: **»Az emberek azok részére, kik bűnöket és árulásokat követnek el, bíróságokat és büntetéseket alkotnak. Ha Vorovits Mihály árulása a törvénybe ütközik, ő sem kerülheti el a büntetést.«**

A mi még jobban meggyőzött, hogy eljárásom Isten akarata szerint való volt, hogy a gondviselés oly messze távoiból és oly sok év után éppen abban az órában vezetett arra, mikor *Natháliát* körülményei rábírták,

— *Nathália* leleplezése után most már tudom, honnan eredt, *Vorovits macchiavellis* elméjéből. Bátyám megesküdött — és ő sohasem hazudott — hogy a rendőrség által megtalált papirokat ismeretlen kéz csempészte asztalába — oh, istenem — halálos ellenség keze! És mikor az elitáltak utrakeltek Szibéria felé, ismét *Mihály* volt, ki nekünk *Iván* utolsó, legeslegutolsó istenhozzáját elhozta!

Komanoff Xenia ismét hallgatott, hatalmukba ejtven őt visszaemlékezései. Meleg, vibráló hangja forró könyvekbe fulladt, melyeket hiába igyekezett visszafojtani. Végre legyőzte gyengéjét, kezével letörölte könyeit szeméről s még nagyobb fájdalommal vizsgálta bizalmasa arcvonásait.

Napoktin homloka mind jobban ráncosodott, tekintete álmadozó, kissé hideg volt, amilyen mindig szokott leünni, mikor az ember nincs egészen annak a nézetén, ki a maga véleményét akarja belénk oltani, de tiszteletből még sem ellenkezünk.

— Nos, min töröd a fejed *Napoktin*?

— **Megengedi** kegyelmes asszonyom, hogy elmondjam gondolataimat, ha merészkedném bizonyos tényeket esetleg más világításban, nem egészen arról az álláspont-ról megítélni, melyre kegyelmességed helyezkedett?

— Te más világításban látod a dolgokat? válaszolá a grófnő meglepetve, oly mozdulattal, hogy félig felemelkedék a karosszékéből. — Más szempontból ítéled meg a dolgokat? Óh, beszélj, beszélj, nagyon kíváncsi vagyok!

— **Bátorkodom** kegyelmes asszonyom megjegyezni . . . igen, ahogy figyelmesen, minden szenvedély nélkül

pénztárt a 40.000 frt veszteség, melyet a tartaléktőkéből és az 1897. évi 21,118 forint 16 kr nyereségből irnak le, épen nem ingatta meg, mivel az intézet alaptőkéje 120.000 frt, a tartalékalapja 70.989 forint. A részvényesek az idén csak 6 frt osztalékot kaptak, az igazgatóság pedig lemondott az osztalékról, hogy így még könnyebben elviselhessék a nagy veszteséget. A közgyűlésen azt is kimondották, hogy jövőben az igazgatóság a pénzügyi ügyleteket a felekkel a kir. közjegyző előtt kösse meg, ne úgy, mint az Döryvel történt, a ki egyszerűen aláírta maga a neje nevét Zombán a 40,000 frtos okmányra s azt a községi jegyzővel és a gazdatisztjével láttamoztatta, a kik most a kihallgatásnál bevallották, hogy nem az ő jelenlétükben írta alá Döryné-Tömöry Irma az okmányt, hanem azt egyszerűen Döry kértére írták alá, a kiből, mint földesurukban teljesen megbiztak.

(**A kucséber titka.**) Pár hét előtt egy kucséber érkezett Pécsre és minden bejelentést mellőzve, titokban lakást vett ki, hogy majd meghuzza magát. *Selényi* Antal rendőrbiztosnak feltűnt ez a kucséber s utána puhatolván, olyan gyanusnak találta, hogy kérdőre vonta. A kucséber először igazolni próbálta magát, de ma aztán beismerte, hogy lopás terheli lelkét. *Movrin* Antalnak hívják, gornipotoki illetőségű és Marosvásárhelyen, honnan Pécsre jött, nyolevan forintot ellopott egy ismerősétől. A pénzből már csak tíz forintot adott elő és egy ezüst órát, a mit a lopott pénzből vásárolt. A tolvajt, kinek

bűnössége a rendőrbiztos körültekintő ügyessége folytán derült ki, most átadják a bíróságnak. Ez a példa is bizonyítja különben, hogy mily ajánlatos a bejelentés nélkül Pécsre érkező idegenek szemmel tartása, mert bizony különben igen könnyen a Kedves Györgyök és a tolvaj kucséberek menedékhelye lesz a mi városunk, a hol oly régóta emlegetik szükségét a bejelentési hivatalnak, de a felállításáról nem gondoskodnak!

— (**Megharapta az ujját.**) *Kertész* Márton, felső-ireghi korcsmárosnál mulatott *Borbély* János, felsőireghi lakos. Mikor már a mulatsággal megelégedett, fogta magát és belekötött a korcsmárosnéba. A kinek persze segítségére sietett az ura s ezt erre egy boros üveggel verte fejbe a rakoncátlan vendég, az asszonynak pedig a nagy viaskodás közben megharapta a jobb keze nagyujját. Az asszony csak ennek árán tudott előle menekülni és segítséget hívni, a kik aztán a rakoncátlan embert kituszkolták a korcsmáróból. Most a bíróság fog vele végezni.

— (**Meglepett párbajozók.**) Igaz, hogy a rendőrség ritkán tudja megakadályozni a párbajokat és a Bércy rendőrkapitány párbaja unikum volt e nemből, — néha mégis megtörténik maskor is, hogy a rendőrség kiszimatolja, hogy ezek és ezek párbajozni akarnak s meglepi őket, épen mikor egymás vérének akarnak megcsapolni. Ez történt tegnap egyik közeli városkában, miről szokatlanul diszkrét tudósítónk csak annyit ír, hogy megtörtént. Már tudniilik az eset és nem a párbaj. Mert

a párbajozó feleket — a kik mindketten ifjak és így könnyen hevülők is — meglepte a városka rendőrsége, mikor a vendégfogadó legnagyobb szobájában karddal rohantak egymásnak. A bezárt ajtón e pillanatban dörömbölés hallatszott s a törvény nevében! jel-szóra felnyitották azt a segédek. És ott álltak a rendőrök, a kik a párbajozókat magukkal vitték a városházára, a hol kihallgatták őket s bár a párbajban vér nem folyt, mert hiszen el se kezdték a viaskodást, most a feleknek mégis a bíróság előtt kell érteleszámolni.

— (**Március 15.**) E nevezetes napot országsszerte a legnagyobb lelkesedéssel szándékozik hazánk népe ez évben megülni. Barcsi levelezőnk is értesít bennünket, hogy ott mindkét Kaszinó megemlékezik a nagy eseményről, még pedig, hogy a lakosság szét ne választassék, az Olvasó kör f. hó 15-én tartja az emlékünnepet, a Barcsi Kaszinó pedig 19-én, ez utóbbin az ünnepi beszédet dr. *Piszár* Antal fogja tartani. Azután lesz bankett és esetleg tánc is.

— (**Sorozó bankett.**) Innen-onnan már két éve, hogy a barcsi közigazgatási járást felállították és csak ez évben lesz ott az első sorozás. Ez oly nagy esemény Barcs történetében, hogy azt méltán és kellőképen megünnepelni kötelességének tartja. F. hó 7-én lesz tehát a nagy nap, a melynek kora reggeli óráiban a máskülönben ilyenkor még csendes és néma városka lakóit trombita harsogás és dobpergés fogja álmaiból felverni. Kardcsörtetés és izgatott csoportosulás, jövés-menés

követtem elbeszélését, nem találtam bizonyosságot a vádra, melyet a moszkovitanő Vorovits gróf ellen emelt. Sőt ellenkezőleg. Natháliának legalább is sajátos felindulása kegyelmesség megjeleneésekor, az a néma, de kifejezésteljes rémület, melyet hangjában és minden mozdulatában elárult, mint egy nem egészen nyugodt lelki ismeret jelei tűnnek fel. Szinte látom azokat a kinyújtott, ösztönszerűleg védelmező karokat, mintha kísértet jelent volna meg előtte, kérdőre vonva, mint az Ur Káint: »Fedorovna Nathália, mit csináltál Ivánnal.« És Vorovits grófnak vádolása, melyet »tétovázva, majd visszariadva, végtelen pauszakkal és folytonos ellentmondások között« beszélt el, szintén úgy tetszik . . .

— Örült, rettenetes örült vagy! szakítá meg szenvedélyes hangon a grófnő.

Husz év óta először nem egyezett meg vakon a nevelő az eszméivel és nézeteivel.

— Mord hát, mely agyrém, vagy érdek — mert minden tettünknek van indító oka — bírhatta rá Fedorovna Natháliát, hogy Komanoff Ivánt, ki úgy szerette, hogy nevével is meg akarta ajándékozni, örökre Szibériába küldje. Hát Iván, ha a cár parancsa álmát szét is foszlata, nem maradt-e továbbra is rabszolgája? Nem pazarolt volna tovább is milliókat reá?

— Kétségtelen, de a gróf — ha fel is háborodott a parancson, mely, mint mondá »szétfoszlata álmát« — nem egyezett bele, hogy elhagyja Oroszországot s a táncosnőt — csak így nevezhetem — más egek alatt Komanoff grófnővé tegye. És akkor, a vad gyűlölet egy pillanatában . . .

— Ismétlem, elvesztetted józan eszedet! Hogy gon-

dolhatsz olyat, hogy egy Natháliához hasonló nő, ki csak az élvezeteknek, a kéjnek, az ünneplésnek él, még csak gondolni is tudjon a boszúra! Lehet, hogy most képes volna rá, miután semmi egyéb dolga nincs. És gondold meg, hogy a katasztrófa legfőbb támaszát rabolta el életmódjának, mely a pénznek árját igényelte.

Moszkva gyöngyének nem kellett zavarba jönnie, hogy akár tíz más pártfogót is kap az elveszített helyébe. Bizonyosság erre, hogy fejedelmi háztartása, melylyel ámulatba ejtette Pétervárt és Moszkvát, egy cseppet sem változott, azután sem, hogy egy évre rá elhagyta Oroszországot.

— Igaz, de mitsem változtat a tényeken és nem ingathat meg mély meggyőződésében, melyet Nathália leleplezéséből merített. Felindulását és rémületét megmagyarázza az a tudat, hogy részese Mihály titkának. Azonkívül olvastam leveleit és semmi, amit néked mondtam, nem volna képes fogalmat adni annak az embernek örületéről és vad féltékenységéről. Fel tudom fogni, hogy ilyen érzés uralma alatt árulóvá tudott lenni, hogy eltávolítsa vetélytársát. Husz mondatot is tudnék leveleiből idézni, melyek megerősítik Nathália vádját. Az természetes, hogy a boszuvágy e leleplezésig elvezette a nőt, de ha ő is — amint te azt nekem felfoghatlan módon be akarod beszélni — részes lett volna Iván elvesztésében, örökre néma maradt volna. Nem, Vorovits egyszerűen rábizta titkát. Ah, Nikoláj, ha hallottad volna Nathália elbeszélését, ha olvastad volna Mihály leveleit, a kételynek még árnyéka sem érintett volna és felfogtad volna úgy, mint én, hogy a féltékenység szenvedélye mily gáztettekre bírhatta az örületen szerető embert. Nem látjuk-e

lesz hallható és hallható. Szóval sorozni fognak. Elhangzik majd a »Tauglich« és »Untauglich« ez utóbbi, sajnos, bizonyára többször, mint az első, mert hát nagyon elcsenevészedett hajdani hős és harcias nemzetségünk. A nevezetes eseményt kellőleg természetesen csakis egy nagy bankettel lehet méltóan megünnepelni, ez pedig f. hó 7-én este 8 órakor lesz a Garni-szálloda nagy termében, melyre nemcsak a város, hanem a környék színe-java is meg fog jelenni, hogy örömének lelkes hangulatban adjon majd kifejezést.

— (Az 1898. évi időjárás.) Petermann E. Reinhard, az ismert meteorologus már évek hosszu során keresztül gyűjti az időjárásokra vonatkozó tapasztalatait és a hiteles följegyzéseket, a melyekből most következtetést von az idej időjárásra. 123 évi időtartam alatt, tehát 1775-től 1897-ig negyven télen volt olyan enyhe január és február hónap, mint most. E negyven tél után következő tavaszok és nyarak ugy alakultak, hogy csak tizenhárom évben volt egykét hónapig és kilenc évben három hónapig, míg ellenben tizenhét évben négy usque hat hónapig volt enyhe idő. Ez adatok természetesen csak 1775-től 1897 évekig terjedő időre vonatkoznak. A mostani évre jósolni bajos ezekből. Mert az a föltevés, hogy jövőre is enyhe telek után meleg tavaszok és forró nyarak következnek, épen csak föltevés. Sőt még az sincs kizárva, hogy épen ez a mostani év fog azok közé sorakozni, a melyekben enyhe tél után hideg tavasz és hűs nyár következik. És nézzük csak a legutolsó hnszonöt évet. Az 1896—97. évi tél enyhe volt, míg 1886-tól 96-ig nem kevesebb mint 11 tél volt kemény. 1886-tól 1897. évig nem kevesebb mint nyolc tavasz volt hideg s egyetlen nyár sem lépte túl a szokott temperatura-normalist. Ezekből meglehetősen erős és újabb érvet nyerünk arra, hogy mihamar egész sorozata fog következni azoknak a nyaraknak, a melyek forrók lesznek, míg a tavaszokról azt is lehet mondani, hogy melegek vagy hidegek lesznek. Az is meglehet, hogy az idej nyár hűvös lesz, de valószínűbb az, hogy forró lesz. Az elmúlt 25 évnek március hónapjai közül 15 meleg volt, a mult évi nagyon is enyhe volt, egyáltalában az elmúlt hat évben a március hónapok igen melegek voltak. Ebből következtetni lehet arra, hogy a mostani március hónapban ugyancsak hideg napok lesznek. Április hava tekintettel arra, hogy az elmúlt három évben hideg volt, az idén valószínűleg jobb lesz. Még inkább lehet reményleni, hogy az idén május hava lesz kellemes, mert ez a hónap 1891 óta a temperatura-normalist meg nem haladta. Junius hava tavaly szép volt, míg ellenben 1890-től 1896-ig nagyon hűvös volt; julius hava csak 1894 és 95-ben volt középszerűen meleg; augusztus hava 1883-tól 1897-ig csak két ízben volt forró: 1890-ben és 1892-ben. Általában forró nyarunk 1881 óta nem volt. Leghelyesebb az időjárások statisztikáját segítségül hívni. Ha ezt tesszük, minden bizonynyal azon meggyőződésre jutunk, hogy a folyó év enyhe tele után a tavasz első felében hideg lesz, s csak másik felében lesz melegebb és melegebb, ugy, hogy maga a nyár már nagyon forró lesz.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1898. évi március hó 4-én.

1430. Vinterverber György ellen lopás, sikasztás és család miatt.
1426. Jakovicska Bernát és társai ellen lopás és orgazdaság miatt.
1431. Szabó Dénes és társai ellen lopás és orgazdaság miatt.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.)*	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.)*	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 01 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	909. sz.**)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 10 "
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	8 " 5 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	7 " 56 "
Broodról	1909. sz.	személy " éjjel	11 " 02 "
Mohácsról	"	" " reg.	8 " 01 "
"	"	" " k d. e.	11 " 18 "
"	"	" " d. u.	5 " 50 "
"	"	Tv. szsz. éjjel	11 " 02 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi március hó 2. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza uj 12.35—12.50; kétszeres uj — — —; rozs uj 8.80—9.20; árpa őszi — — —; tavaszi — — —; uj — — —; zab tavaszi — — —; búk-köny — — —; kukorica uj 5.50—5.70; kukorica ó — — —; széna 1.70—1.50; szalma 1.—1.20

Kínálat: gyenge, mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

T a n ü g y.

)(Kántortanítói választás Duaszekcsón. A dunaszekcsői katolikus iskolában üresedésben levő kántortanítói állásra Ungar Géza eddigi osztálytanító választatott meg. Kovács Teréz pécsi lakosnőnek, egy tanító szegénysorsu özvegyének 20 frt segély utalványoztatott ki.

)(Alapítvány a mohácsi polgári iskola részére. A mohácsi takarékpénztár részvénytársaság 25 évi fennállásának megünneplése alkalmából a mohácsi polgári fiu,- és leányiskola javára 2000 koronás alapítványt tett, mely összegnek kamataiból arra érdemes szegénysorsu tanulók könyvekkel és tanszerekkel fognak ellátni. Az alapító levél most érkezett meg a pécsi kerületi tanfelügyelői hivatalhoz.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ A sásdi kir. közjegyző fegyelmi ügye. Ma végezett a kir. törvényszék dr. Barna Lajos közjegyző ellen indított fegyelmi tárgyalással s a tanúk kihallgatása után dr. Rákosi Imre kir. alügyész a megvizsgált 27 eset közül háromra nézve elejtette a vádat, 24 esetre vonatkozólag pedig elkövetett formai hibák miatt, melyek főleg abban állottak, hogy a közjegyző német felekkel magyar nyelvű okiratokat vett fel, pénzbüntetést indítványozott. Dr. Bodó Aladár védőügyvéd felhívta a bíróság figyelmét arra, hogy vádlott ellen irnoka az adatokat másfél év óta gyűjti, hogy belegratta főnökét a kisebb mérvű szabálytalanságok elkövetésébe, mindig analog esetek képezik a vád tárgyát; hogy a közjegyző Sásdra hites német tolmács alkalmazását kérte s általában az ottani társadalmi viszonyok áldozataként tűnik fel. A törvényszék tagjai 1/25 órakor vonultak vissza tanácskozásra, a melynek befejeztével kihirdették az ítéletet. E szerint a bíróság tekintetbe véve azt a rendkívüli enyhítő körülményt, hogy Sásdra ismételt pályázat dacára sem lehetett német tolmácsot kapni s így a közjegyző kényszerhelyzetben volt, a mikor a német felekkel tolmács nélkül vett fel magyar okiratokat, öt csupán 100 frt pénzbírságra s a költségek viselésére ítélte.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 2-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén megkezdtek és be is végezték a honvédelmi miniszteri tárca költségvetésének általános, ugy részletes tárgyalását is. Szerb György előadó ajánlotta elfogadásra a javaslatot.

Major Ferenc szólott hozzá az általános tárgyaláshoz és nagyobb súlyt kért fektetni a honvédek vallásérkölsi oktatására.

Fejérváry Géza honvédelmi miniszter röviden válaszolva, reflektált Major beszédére és viharos derűtség közt jelentette ki:

— Mi katonákat nevelünk, nem pedig kapucinus barátokat!

Major Ferenc válasza után vita nélkül elfogadták a költségvetést általánosságban s aztán részleteiben is, mikor még alig volt déli tizenkét óra.

Ülés végén **Boda Vilmos** interpellált a rendőrségi visszaélések miatt.

TÁVIRATOK.

— **A beteg színészeti felügyelő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kolozsvárról írják, hogy **Gyarmathy Miklós**, az ottani nemzeti színház volt intendánsa, a vidéki színészet felügyelője, hirtelen súlyosan megbetegedett. Katasztrófától lehet állapotában tartani.

— **Koburg Klementina állapot.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a nagybetegen fekvő **Klementina** hercegnőnek a pápa áldását küldte. **Talliáni** nuncius maga adta fel a pápai áldást a betegnek. A bolgár fejedelemné a beteghez Bécsbe érkezett.

— **Utóhangok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Trorieux** szenátor **Beguen** vezérkari kapitány sértő leveléért, melyet a Zola-perből kifolyólag róla írt, panaszt emelt **Billot** hadügyminiszternél. **Billot** kijelentette, hogy nem avatkozik az ügybe.

— **Egy főispán a szocializmusról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Lukács**, békésmegyei főispán, a szocializmusról beszédet mondott, hangsúlyozva a félrevezetett nép felvilágosításának szükségességét.

— **Stefánia betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Stefánia**, özvegy trónörökösne, állapota változatlan.

— **Meghalt főispán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Vicccfalvi Wincz Gyula**, Ugocsa megye főispánja, hirtelen meghalt.

— **Egy hajó-katasztrófáról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az amerikai tengerészeti miniszter kijelentette, hogy Spanyolországnak a „Maine“ katasztrófájában semmi része.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, csaknem kiállhatatlan „bőrviszketeg“ jótállás mellett, még a legsúlyosabb esetekben is, alaposan gyógyít a **Dr. Hebra sömörirtó-ja**. Külső használatra való, nem ártalmas. — Ára hat forint o. é. előre beküldéssel (lehet levélbélyegeken is) vagy utánvétel mire a szállítást vám- és bérmentesen teljesítjük. Czim: **St Marien-Droguerie, Danzig.** (Deutschland.)

55. sz.
 tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbíróóság 1897. évi 15320. számú végzése következtében dr. Kiss Emil ügyvéd által képviselt, **Értékes Lajos** javára, dr. Székely Kornél és neje ellen 270 frt s jár. erejéig 1897. évi december hó 21-én foganatosított végrehajtás útján lefoglalt és 356frtra becsült butorok és egyéb-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. bíróság 15387. 1897. sz. végzése folytán 270 frt tökekövetelés és járulékaik erejéig **Villányban, alperes lakásán** leendő eszközzésére 1898. évi március hó 11. napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán, 1898. évi február hó 20. napján.

Schönberger Sámuel
 kir. bir. végrehajtó.

3 billard

1 kitűnő karban lévő fordítható, 1 karambol, és 1 preferansz), mind **Seifert-féle** s márványlappal ellátva, nagy **tükrök, jég szekrények, Thonet-féle nádszékek, kávéházi ezüst-felszerelés** stb.

jutányos áron eladók.

Bővebbet **Pécsett, apácza-utcza 8., földszint.**

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Egy vizsgázott gépész

és **kovács**, ki a **cséplőgép kezelésében** is teljesen jártas, **uraságnál** állást keres. Czim a kiadóhivatalban.

1229. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt, özv. **Kis Kovács Mártonné** végrehajtonak, **Kis Kovács János** végrehajtást szenvedő ellen 135 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, **Nagy-Kozár község** határaitban fekvő, a nagy-kozári 85. sz. betétben felvett I. 1—13. sorsz. ingatlanból **Kis Kovács János** végrehajtást szenvedett illetett $\frac{1}{3}$ -ad részére 596 frt és a nagy-kozári 86. sz. betétben felvett I. 1—2. sorsz. 70. sz. házból ugyanezt illetett $\frac{1}{3}$ -ad részére 257 frt becsárban **Szieberth Nándor** ügyvéd, pécsi lakos korábbi árverési vevő ellen a visszarverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi március hó 18. napján d. e. 10 órakor **Nagy-Kozár község bírói házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladottnak fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 59 frt 60 krt és 25 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881: évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi január hó 29-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
 kir. trvszéki bíró.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minőségére: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.

Pflanzweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten **Andrássy-ut 23. szám** alatt létező **Mauthner Ödön** czég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával és a **Mauthner** névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.